

J. E. Bogomil:

Za deveto goro.

Pripovedka.

ilo je prav daleč nekje tam zadej za zadnjo goro v Zadnji Indiji. Tam je stala gostilna, in v njej so se oglašali gosti prav vsak dan. Zgodilo se je pa, da je marsikdo odšel iz gostilne pijan, na poti je pa obležal, potem pa izginil, in nihče ni vedel kam.

V to gostilno je prišel mladenič, ki še nikdar ni okusil nobene opojne pijače. Tudi v tej gostilni ni izpil drugega ko požirek hladne vode. Samo jedel je. Bilo je to pravo čudo za tisto gostilno za zadnjo goro v Zadnji Indiji.

Mladenič je potem odšel. Na potu po dolini ga je pa srečal častitljiv starček.

»Pozdravljen bodi, dobri mladenič!« ga je nagovoril starček. »Blagoslovljen, da si došel v našo dolino! Lahko boš storil veliko dobrega. Samo pogumen bodi in glej, da ne pobegneš! S palico, ki jo imaš v roki, udari vsako stvar, ki se ti bo približala, potem pa pojdi naprej, in nazaj se nikar ne oziraj!«

In mladenič je šel naprej po dolini. Nasproti so mu pa prišli osli, voli, krave, prašiči, svinje, in po zraku so prileteli brenclji in komarji, pribrenčale ose in muhe. In vse to je govorilo in prosilo: »Reši nas, reši nas!«

Začuden je gledal mladenič te prikazni. Kakor v pravljici ... se mu je zdelo.

Mladenič se je pa spomnil starčevega naročila. Vsako stvar, ki se mu je približala, je narahlo udaril s palico in šel dalje. Prihajale so pa vedno nove trume. Mladenič je storil, kakor mu je bil naročil starček. Nazaj se ni oziral. Udarce je delil na desno in levo. Že mu je skoraj omagala desnica, ko je skončal svoje delo.

Ko je videl, da ga nihče več ne moti, se je vrnil. Spet ga je srečal starček. Zadovoljen mu je pokimal in mu pokazal veliko trumo ljudi, moških in ženskih, starih in mladih.

»Poglej,« mu je rekel, »vse te ljudi si ti danes rešil. To so tisti pijanci iz gostilne zadaj za zadnjo goro v Zadnji Indiji. Za kazen so bili izpremenjeni v osle vsi tisti, ki so se v pijanosti vedli kakor norci; v krave in vole tisti, ki so se v pijanosti bahali s svojo močjo in so se med seboj pretepali in bili; v svinje in prašiče vsi, ki so v pijanosti grdo in umazano govorili in se nedostojno vedli; v brenclje in muhe pa oni, ki so v pijanosti nagajali ljudem, jih dražili in jih jezili; v ose in komarje pa vsi tisti, ki so se v pijanosti klali. Do danes so delali pokoro, danes si jih pa ti rešil. Blagoslovljen bodi! Odrešitelj ko ti pride namreč komja vsakih dvesto let eden!«

